

Sygn. akt I CSK 936/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Miasta Stołecznego Warszawy
przeciwko M. O. i J. O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 4 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1045/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża pozwanych kosztami postępowania kasacyjnego
na rzecz strony powodowej.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację pozwanych M. O. i J. O. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie uwzględniającego powództwo Miasta Stołecznego Warszawy o zapłatę.

Wyrok ten pozwani zaskarżyli skargą kasacyjną, uzasadniając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.).

W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Zagadnienie prawne powinno pozostawać w związku z istniejącym w danej sprawie sporem polegającym na tym, że udzielenie przez Sąd Najwyższy odpowiedzi na przedstawione zagadnienie w wyniku merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej będzie mieć wpływ na treść jego rozstrzygnięcia. Sformułowane przez skarżących zagadnienia, w oderwaniu od motywów zaskarżonego wyroku pozbawione są cech, kwalifikujących je jako istotne w przytoczonym rozumieniu.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów

prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja, na której oparty został wniosek o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania ze względu na tę przesłankę, na tle uzasadnienia zaskarżonego wyroku i podstaw wniesionej skargi, nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 102, w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.